

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

37. ČÍSLO / XXVII. ROČNÍK

14 Kč • 0,76 €

15. ZÁŘÍ 2019

Z obsahu:

**O Skutcích apoštolů -
„všechno měli společně“**

Katecheze papeže
Františka při generální
audienci 21. srpna 2019,
Řím, aula Pavla VI.
- strana 2 -

Svatý Jan Macias

Libor Rösner
- strana 4 -

O bolestech Panny Marie

Sv. Alfons Maria
de Liguori
- strana 5 -

Kardinál Sarah:

Skutečnou nouzí
je zapomenutí na Boha
- strana 7 -

**Terezie Neumannová,
mystička z Konnersreuthu**

Doris de Boer
- strana 8 -

Povinnosti rodičů

vůči svým dětem
- strana 10 -

Benedikt XVI.:

Kritika textu se mýjí
s jeho jádrem
- strana 11 -

**Svatost, to je láska
(2 - dokončení)**

Služebnice Boží Rozálie
Celakówna (1901-1944)
- strana 12 -

*„Současně když Syn obětoval své tělo smrti, Maria obětovala svou duši spoluutrpením.“
(ctihodný Arnold, chartreský opat)*

Povinnosti rodičů vůči svým dětem

Cornelius a Lapide vzpomíná člověka, jehož velmi dobře znal. Vypráví o něm, že dnem i nocí sloužil jen mamonu. Veškeré jeho úsilí bylo zaměřeno jen k tomu, aby získal co nejvíce materiálních věcí pro sebe a pro své děti. Na Boží přikázání zcela zapomínal. Na Boha vůbec nepamatoval a hříchu se nebál. Ale i pro něho nastala hodina smrti. Smrti se velmi bál. Dal si zavolat všechny děti ke své smrtelné posteli a řekl jim: „Dnem i nocí jsem se o vás staral, teď se postarejte vy o mne a pomozte svému otci ve strašné hodině smrti!“ Ale jeho děti mu nemohly pomoci, i kdyby byly chtěly, protože proti smrti není léku, ani pomoci. Tehdy onen nešťastný otec zvolal: „Ó nešťastná smrti, jak jsi hrozná! Jak jinak by se mi nyní umíralo, kdybych byl s takovou horlivostí sloužil Bohu, s jakou jsem sloužil mamonu! Ale teď je již pozdě.“ Ano, tak to bývá. Svět za službu, kterou mu prokážeme, se nám odplácí smrtí a ďábel za službu jemu se odplácí peklem.

Umíral také jiný otec. Vychoval čtyři syny a čtyři dcery. Celý svůj život se snažil dobře vychovávat svoje děti. Vychovával je nejen slovem, ale zejména svým vlastním příkladem. Nikdy nezapomínal na Boží přikázání. Když všechny jeho děti stály u jeho smrtelné postele, svůj starostlivý otcovský pohled ještě jednou upřel na každé své dítě a potom řekl: „Děti moje, z mých úst jste nikdy neslyšely špatné slovo. Vždy jsem vás všechny vedl k Bohu. Učil jsem vás zachovávat Boží přikázání slovem i příkladem. Nyní jsem přesvědčen, že jsem se vždy snažil svědomitě si plnit své otcovské povinnosti vůči vám, proto umírám klidně.“ Ještě je požehnal, rozloučil se s nimi a krátce nato zemřel.

Pro každého z nás přijde také ten čas, že bude ležet na své smrtelné posteli. Neexistuje výjimka. Tehdy za ním bude jeho prožitý život a před ním jeho vlastní smrt. Před jeho očima se bude promítat jeho život jako na filmovém plátně. Tam všechno uvidí, nic se tam nedá zatajit, zamlčet. Ve svých myšlenkách již bude stát před tím nejspravedlivějším Soudcem, který nezná žádnou protekci. Tehdy bude šťastný každý rodič, když si bu-

de moci říci: „Děti moje, když se na vás dívám, umírám klidně.“ Avšak běda tomu rodiči, který se celý život namáhal, a přece si bude muset přiznat, že veškerá jeho námaha byla marná. Proto se nyní zamyslete, jak byste měli pracovat a jak vychovávat své děti, abyste mohli mít vědomí, že jste pracovali správně a úspěšně.

Vzpomeňme si na část evangelia, kde Pán Ježíš vyzývá Petra, aby spustil své síťe do moře k lovu. Petr se nejprve bránil. Prý se celou noc namáhali a nic nechytily. Tím chtěl říci, že když v noci nic nechytily, jak mohou něco ulovit teď přes den, kdy jsou ryby schované ve svých skrýších. Potom se Petr vzpamatoval a řekl: „Ale na tvé slovo ty síťe spustím.“ (Lk 5,5) Petr si neuvědomil, že celou noc pracovali a namáhali se bez Ježíše Krista, a proto si museli přiznat, že nic nechytily. Každý, kdo se pouští do práce bez Boha a jeho pomoci, může se dožít jen zklamání. To zklamání může přijít dříve či později, ale jistě přijde. Podobně také mnozí rodiče se až příliš namáhají. Snaží se dát svým dětem nejlepší výchovu, ale nakonec si musí přiznat, že jejich námaha byla marná. Čím více se snaží, tím méně se jim daří. Proč? Častokrát je příčinou právě to, že pracovali a namáhali se bez Krista. Takoví rodiče si namlouvali, že na výchovu svých dětí si vystačí sami, ale nevystačili. Nakonec na vlastní kůži zjistili pravdivost přísloví: „Bez Božího požehnaní marné je lidské namáhání.“

Již dávno svatý Benedikt a jeho spolubratři se řídili heslem: „Modlí se a pracuj!“ Toto heslo bylo životním heslem i našich předků. Žijeme v moderní době, proto si někteří toto heslo zmodernizovali a ono zní: „Pracuj, pracuj a zase jen pracuj!“ Někteří v modlitbě vidí již jen ztrátu času. Práce se jim stala břemenem, kterému věnují veškerou svoji energii a všechn svůj čas. Všechno ostatní zanedbávají, dokonce i to nejdůležitější – výchovu svých dětí.

Jistý člověk navštívil své příbuzné. Byl večer. Hovořili spolu o ledačems. Vzpomenul si na jejich děti, a proto se zeptal: „Kde je Mariánka?“ Matka odpověděla: „Někam odešla.“ – „A Pepík?“ Otec odpověděl: „Po večeri má ve zvyku jít za

svými kamarády.“ – „A Anička?“ Zase matka: „Také někam odešla.“ Potom pokračovali v hovoru. Nakonec vstal, že se rozloučí a odejde. Domácí pán ho ještě pozval, aby se šel podívat na jeho hospodářství. Šel. Ve velké stáji bylo všechno v nejlepším pořádku. Tu se ho host zeptal: „Proč je každý kus dobytka přivázaný? Nebylo by lepší nechat dobytek volně pobíhat?“ Sedlák odpověděl: „To tak nejde, aby dobytek volně pobíhal. Všechno by se rozuteklo a jen s velkou námahou bych mohl všechno poshánět.“ Tehdy si příbuzný povzdechl: „Ó ubohá Mariánko, ubohý Pepíku, ubohá Aničko! O kolik lépe jsou na tom zvířata vašeho otce než vy. Váš otec se o svá zvířata stará a ví, kde jsou, ale kde jste vy, to neví, i když je už pozdní večer.“

Jen málo rodičů si uvědomuje, jak nebezpečná je ulice pro jejich děti. Proto je před ulicí nechrání. Vůbec jim nezáleží na tom, s kým se jejich děti kamarádí a kdy přicházejí domů. Učitel, který se zabývá kriminalitou mládeže, navštívil nápravný ústav. Pohovořil s některými provinilci. Jeden z nich se slzami v očích řekl: „Měl jsem doma dobrou výchovu, ale ulice mě zkazila. Mým zvykem bylo po večeri jít za kamarády. Mezi nimi jsem se naučil hřešit, kouřit, hazardovat se životem, pít i krást. Zkrátka, ulice mě naučila všemu, co mě přivedlo až sem. Pane učiteli, chraňte svoje děti, své žáky před ulicí. O to vás prosím teď, kdy už dobře vím, co je ulice a co dává svým obětem.“

Věru, pro mnohé rodiče je všechno důležité, ale to nejdůležitější zanedbávají. Starají se, aby jejich dětem nic z materiálních potřeb nechybělo, avšak na výchovu zapomínají. Nemyslí na pravdu, že celoživotní štěstí i neštěstí jejich dětí je v rodičovských rukou. Pro množství práce nikdy nemají čas pro své děti, aby si s nimi popovídali, aby jim prokázali svoji rodičovskou lásku. Každé dítě chce svým rodičům vyprávět všechno, co má na svém srdci. Chce se jim pochválit i požalovat. Nejhorší je, když rodiče nemají čas pro svoje děti. Myslí si, že jejich jedinou rodičovskou povinností je materiálně zabezpečit své děti. To je velký omyl, na nějž doplatili mnozí rodiče

a na který doplácí mnohé děti. Nejdůležitější je, aby rodiče dali svým dětem dobrou výchovu. Správně vychovávat dokáže jen láska. Pouze ta umí vycítit, co dítě potřebuje. Pro křesťanské rodiče je důležité, aby dali svým dětem dobrou křesťanskou výchovu. Právě na ní závisí pozemské i věčné štěstí jejich dětí.

Jak moc je důležitá křesťanská výchova, nám napoví také následující skutečný příběh.

V jednom německém městě se konala poprava mladého vícenásobného vraha. Poprava byla veřejná, aby sloužila pro výstrahu. Prohlašovala na náměstí. Když provinilce přivedli pod šibenici, spatřil svoji matku, která stála nedaleko a velice plakala. Jeho posledním přáním bylo, aby mu dovolili rozloučit se se svojí matkou. Přivedli ji k němu. Tehdy syn – vrah se sehnul, jako by chtěl svoji matku obejmout a políbit. Matka bolestně vykřikla. Syn jí ukousl ucho. Ti, kdo to viděli, velmi se pohoršovali. Syn nahlas řekl: „Nesuďte mě za tento můj čin, který jsem nyní spáchal. Ona si to právem zaslouží. Kdyby mě byla dobře vychovávala, dnes bych nemusel umírat na této šibenici.“ Hrozná obžaloba matky z úst jejího vlastního dítěte, které své neštěstí připisuje matce.

Křesťanští rodiče musí dbát na své dítě, musí se o něj starat a mají se snažit dát mu dobrou křesťanskou výchovu. Avšak dnes se najdou mnozí, kteří by vás chtěli přesvědčit tak, jako jistý řečník v Čechách, který přesvědčoval věřící, aby vystoupili z Církve a stali se nevěřícími. Jeden z jeho argumentů byl: „Vidíte sami, že mnozí katolíci jsou špatnými křesťany. Kdyby bylo pravdou, že učení Kristovo je tak dobré, jak o něm říkají, pak by nemohlo vychovávat špatné křesťany.“ Většina přítomných mu tleskala. Tu jeden z přítomných vstal a řekl: „Když mi ukážete aspoň jednoho katolíka, který se snaží přesně žít podle nauky Ježíše Krista, a přece je špatný, tak potom i já vystoupím z Církve a budu bez vyznání.“ Onen řečník a ti, kdo mu tleskali, ztichli. Takového katolíka nemohli najít, neboť takový ani neexistuje. Špatní křesťané, špatní katolíci jsou pouze ti, kteří sice byli pokřtěni, avšak závazky svého křtu vůbec neplní. Pro ně je náboženství jen jakousi tradicí. Ježíš Kristus

je pro ně jen pouhou historickou osobností, jeho nauku jedním uchem přijímají a druhým hned vypouštějí ven. Pro ně jsou bohoslužby jen jakýmsi společenským bontonem. Jdou jiní, tak jdu také já. Takové Ježíš Kristus nemůže učinit ani lepšími, ani mravnějšími.

Doktor Förster ve své knize *Kristus a lidský život* napsal: „Kristus působí jinak než velikáni tohoto světa. Ani jeden z nich nepromění bytí jen jednu lidskou duši. Oproti tomu Kristus po staletí ve všech národech vlévá nový život do nespočetného množství duší. Ježíš z hříšníků udělal světce, ze zločinců kajícíky, z pochybujících věřící. On do milionů zoufalých vlil balsám útěchy. To všechno svědčí o nadlidském zdroji jeho síly.“

Ježíš to může udělat jen tehdy, když ho bereme vážně. Jsme-li jako onen moudrý muž, který staví svůj dům na pevném základě, na skále, a ne jakou hloupý, který staví svůj dům na písku. Tedy, pokud Boží slovo nejen posloucháme, ale podle něho i žijeme. Kristovo evangelium je kvasem, který je schopen prokvasit nás všechny, ale nejdříve je musíme přijmout. Abychom Kristovo evangelium mohli přijmout, musíme je poznat. Proto druhá a velmi závažná povinnost rodičů je učit své děti poznat křesťanské pravdy, a to nejen svým slovem, ale především svým příkladem pravdivého křesťanského života.

Windhorst radí matkám, aby to se svými dětmi dělali tak, jak vidí na svaté Anně, která vychovávala Pannu Marii. Anna učí Marii poznávat Boží zákon. Svätý Augustín nás napomíná: „Tak jako v chrámě promlouvá kněz ke svým věřícím, tak doma musí rodič promlouvat ke svým dětem.“ Svätý Jan Zlatoústý rodiče napomíná: „Rodiče, vy jste prvními učiteli a prvními apoštoly svých dětí!“

Rodiče se musí starat o své děti, musí je učit, ale veškerá jejich námaha by byla marná, kdyby si pro svoji práci nevyprošovali v modlitbách Boží milost a požehnání. Proto je velice potřebné a užitečné, aby se rodiče modlivali spolu s dětmi a rovněž sami se mnoho modlili za své děti. Láska a modlitba jsou vždy nejlepšími a nejdůležitějšími prostředky při výchově dětí. Je-li třeba při jiných pracích Boží požehnání, pak při výchově je Boží požehnání přímo nevyhnutelné. Zde

Benedikt XVI.: Kritika textu se mými s jeho jádrem

Emeritní papež Benedikt XVI. reaguje v *Herder Korrespondenz* na některé kritické hlasy, které zazněly po zveřejnění jeho reflexe na téma sexuálního zneužívání v katolické církvi. Ohlasy článku v médiích potvrzují nedostatečnou recepci textu, píše ve své stručné odpovědi emeritní papež. Za příklad uvádí nedávný text Brigit Aschmannové (*Herder Korrespondenz*, červenec 2019, s. 44–47), kde se ani jednou neobjevuje slovo Bůh, které – jak dodává papež Benedikt – stojí v centru celého problému. „Napsal jsem: »Svět bez Boha nemůže být ničím jiným než světem beze smyslu.« (78) »V západní společnosti Bůh ve veřejné sféře absentuje a nenaslouchá se mu. A proto se z této společnosti stále více vytrácí kritérium člověčenství.« (79) Nakolik jsem s to zahlédnout, ve většině reakcí na můj příspěvek se vůbec neobjevuje Bůh, nedotýkají se tedy právě toho, co jsem chtěl zdůraznit jako klíčový problém v této věci. Skutečnost, že text paní Aschmannové opomíjí centrální pasáž mé argumentace, stejně jako většina reakcí, s nimiž jsem se mohl seznámit, poukazuje na závažnost situace, v níž se zdá, že slovo »Bůh« bylo v teologii vytěsněno,“ píše emeritní papež Benedikt XVI.

Zdroj: www.vaticannews.va/cs.html,
27. 8. 2019

nejvíce platí Ježíšova slova: „Jste-li mimo mne, nemůžete dělat nic.“ (Jan 15,5) Tuto pravdu svätý Pavel vyjádřil takto: „Já jsem sázel, Apollos zaléval; ale růst dával Bůh. Tak tedy není něco ani ten, kdo sází, ani ten, kdo zalévá, ale ten, kdo dává růst: Bůh.“ (1 Kor 3,6–7) Boží požehnání si můžeme jen vyprosit. Proto se rodiče musí modlit za sebe, aby uměli dobře vychovávat své děti. Musí se modlit i za své děti, aby je stále provázelo Boží požehnání a Boží pomoc.

Z Ludová čítanka na nedele a sviatky
(Pravidelná príloha časopisu
Misionár) 9/2005
přeložil a upravil -dd-

Svatost, to je láska (2 - dokončení)

Služebnice Boží Rozálie Celakówna (1901-1944)

Výzva k intronizaci

Od května roku 1937 se Rozáliiným duchovním vůdcem stal paulín P. Zygmunt Dobrzycki. To byla pro ni výjimečná doba mystických setkání s Kristem a úzkého sjednocení se s ním. Rozálie takto napsala o Ježíšově přítomnosti ve svém životě: „Pán Ježíš je, ačkoliv neviditelným způsobem, přítomný v duši. Jeho přítomnost jsem vnímala takovým způsobem, jako by se dvě osoby sjednotily v jednu. To setkání se s duší je mnohem vyšší než vidění. Kdybych to chtěla popsat, nedokážu to, poněvadž to překonává moje tak velice omezené myšlení a všechno mé chápání.“

Během rekolekcí v září roku 1937 Rozálie znovu objevila, jak velkým darem je spoluúčast na Kristově utrpení na kříži. Když přijímala kříž utrpení ve spojení s Ježíšem, toužila učit se ho tak milovat, jak ho žádný člověk nemiloval. Tehdy také prostřednictvím mystičky Ježíš adresoval výzvu Polsku a všem národům, aby ho přijaly za jediného Pána a všechny oblasti života podřídily požadavkům, jaké ukládá jeho láska. Jménem celého národa měla tento akt vykonat společně vláda duchovní i světská.

V jedné ze svých vizí Rozálie uslyšela: „Jestliže chcete zachránit svět, je třeba provést intronizaci Nejvyššího Srdce Ježíšova ve všech státech a národech na celém světě. Tady a jedině zde je záchrana. Které státy a národy ji nepřijmou a nepoddají se vládě sladké Ježíšovy lásky, zmizí nenávratně z povrchu země a už nikdy nepovstanou. [...] Pamatuji, dítě, aby záležitost tak velmi důležitá nebyla přehlédnuta a neupadla do zapomenutí.“

Od té doby se dovedení k intronizaci stalo pro Rozálii neobyčejně významným úkolem. Věděla, že ji k tomu vyzývá Kristus. S tím úmyslem se modlila a obětovala všechny svoje těžkosti a utrpení. Duchovním vůdcem P. Zygmunta Dobrzyckého byl generální představený paulínů P. Pius Przeździecki. To právě on několikrát rozmlouval ve věci intronizace s primasem Polska kardinálem Hlondem. Kardinál se chtěl nejdříve ujistit, zda je Rozálie vě-

rohodná osoba, a proto přikázal, aby se podrobila lékařskému šetření a výsledky předložila církevním představitelům. Myslička se podrobila neurologickému zkoumání, které provedl dr. J. Horodeński. Potvrdilo se, že je psychicky naprosto zdravá.

Dlouho před rozpoutáním druhé světové války Celakówna předávala Ježíšovu i Mariiny výzvy k obrácení, bez něhož hrozí, že začne strašná válka. Hlavní příčinou války jsou totiž hříchy prostopášnosti, zabíjení a nenávisti. Před válečnou katastrofou může svět uchránit jenom skutečnými Kristovy intronizace.

Naplnění poslání (1939-1944)

Rozálie dostávala stále důraznější pobídky, aby se realizovala intronizace. Pro tuto záležitost byla ochotna všechno vytrpět a byla připravena – jak napsala – „zemřít v největší opuštěnosti tak, jako nás Ježíš na kříži“. Její největší touhou bylo, aby se v Polsku uskutečnila intronizace a aby toho příkladu následovaly i ostatní národy.

Ve strašlivé době okupace Polska, kdy v každé chvíli hrozilo uvěznění, odvezení do koncentračního tábora a smrt, Rozálie psala: „...a přes to všechno jsem velmi klidná [...]. Kdybychom věděli, jak nás Pán Ježíš miluje, ani na chvíli bychom do svých duší nepustili strach a bázeň.“ Rozálie se starala především o to, jak co nejvíc lidí zachránit od věčné záhuby.

Na začátku války ji zaměstnali v ambulanci, kde pracovali němečtí lékaři. Celakówna, přinucena mimořádnými povinnostmi, se musela učit německý jazyk.

Velmi trpěla tím, že se lidé navzdory běsnící válce neobraceli a nadále uráželi Boha těžkými hříchy. Často plakala nad osudem a hříchy svého národa. Její čisté srdce a vnímavost jejího pozorování jí dovolovaly vidět obrovský morální úpadek společnosti. V říjnu roku 1939 psala: „Takové hanby a tolika hříchů nebylo nikdy v polském národě jak v poslední době.“

Ve svých modlitbách Rozálie neustále horoucně prosila Boha o milosrdenství pro hříšníky. V duchu odčiňování za jejich hříchy s láskou přijímala všechno trápení a pokořování. Pán Ježíš v odpově-

di zaléval její duši nepopsatelnou radostí své blízkosti a lásky. Na počátku roku 1941 se zdravotní stav Celakówny velmi zhoršil, ale práce v nemocnici nezanechala. Až do konce se spalovala ve službě Bohu a bližním. Psala: „Noční služba má pro mě cosi neobyčejně významného... Pán Ježíš, nemocní a já [...]. Tehdy se Pán Ježíš zvláštním způsobem snižuje k mé duši.“

Svou prací, modlitbou a utrpením dělala Rozálie všechno, aby co nejdříve nastal den intronizace, odevzdání národů vládě Krista Krále. Tímto vyplňovala Ježíšovu prosbu: „Já chci nerozlučně vládnout v lidských srdcích, pros o uspišení mé vlády v duších skrze intronizaci.“

Čtyři roky před smrtí psala Rozálie svému zpovědníkovi: „Mé žití se chýlí k večeru. Tak velmi miluji západ slunce: tehdy se má duše víc utápí v Bohu, v tom Slunci Spravedlnosti, a myslím na Pána, jak Ho mám milovat a jak se Mu líbit, aby můj život jedinou skončil tak, jak se končí den, ale den jasný a klidný.“

Na začátku září roku 1944 se cítila velmi slabá. Rozáliina známá, která onemocněla chřipkou, ji požádala, aby jí přinesla léčebné baňky. Během té návštěvy Celakówna silně prochladla a musela ulehnout. Stav jejího zdraví se zhoršoval ze dne na den a 11. září ji převezli do nemocnice. Nemocná se celou dobu modlila růženec. Přijala viaticum a svátost pomazání nemocných. Rozálie Celakówna zemřela ve spánku v noci z 12. na 13. září roku 1944.

Pohřbili ji na Rakowickém hřbitově v Krakově. Přestože byla válka, pohřbu se účastnil veliký zástup kněží, řeholních sester a známých. Po smrti její prostota, добрota srdce a nesobecká láska pohnuly svědomím i srdcem mnoha osob, které ji znaly. Rychle se roznesla zvěst, že skrze její přímluvu udílí Pán Bůh lidem mimořádné milosti, o které prosí. Její beatifikační proces probíhá.

Rozálie říkala, že svatost, to je láska. Poprosme Ježíše jejími slovy o ten největší dar: „Páne Ježíši, dej mi lásku, lásku, která Tě dokáže milovat za celý svět, milovat k šílenství, tak, jak jsi ještě na této zemi nebyl nikdy milován. Protože Ty, Ježíši, dokážeš rozšířit mé malé srdce do nekonečnosti. Jsi všemohoucí, tak uděláš ten zázrak.“

Z Milujcie się! 1/2017 přeložila -vv-

KALENDÁŘE NA ROK 2020

NAŠE KOSTELY

Fotografie Vojtěch Kodet, Josef Pinkava, Jiří Janák

Týdenní stolní kalendář s církevním a občanským kalendářem na rok 2020. Obsahuje fotografie sakrálních staveb ČR s popisem.

Pavel Nebojsa - Doron

Kroužková vazba, 240x135 mm, 75 Kč

DĚDICTVÍ OTCŮ

Fotografie a úvodní slovo P. Stanislav Příbýl • Podklady k liturgickým čtením Vojtěch Novotný • Odpovědný redaktor Pavel Mareš

Týdenní stolní kalendář s církevním a občanským kalendářem na rok 2020.

Karmelitánské nakladatelství

Kroužková vazba, 240x135 mm, 69 Kč

MALÁ POSELSTVÍ VOJTĚCHA KODETA

Fotografie Vojtěch Kodet, Pavel Kindermann, Ignác Mucha

Týdenní stolní kalendář s církevním a občanským kalendářem na rok 2020.

Karmelitánské nakladatelství

Kroužková vazba, 240x135 mm, 69 Kč

MOUDRÉ MALIČKOSTI

Fotografie a úvodní slovo P. Stanislav Příbýl • Podklady k liturgickým čtením Vojtěch Novotný • Odpovědný redaktor Pavel Mareš

Týdenní kalendář s církevním a občanským kalendářem na rok 2020. U každého týdne je ilustrativní fotografie s mediativním citátem.

Karmelitánské nakladatelství

Kroužková vazba, 240x135 mm, 69 Kč

POKLADY VÍRY

S texty z Katechismu katolického náboženství ThDr. Františka kard. Tomáška

Týdenní stolní kalendář s církevním a občanským kalendářem na rok 2020.

Sypták • Kroužková vazba,

230x138 mm, 69 Kč

KATOLICKÝ KALENDÁŘ

Nástěnný měsíční kalendář s církevním a občanským kalendářem na rok 2020.

KON-PRESS & VIA

Brož., 165x235 mm, křídový papír, 55 Kč

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

Objednávky knih - tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803 • Maticе cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

982707-0262/2011	TZ	
------------------	----	---

Maticе cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
771 11 Olomouc 1

SVĚTLO - týdeník Maticе cyrilometodějské, spolku. Vydává Maticе cyrilometodějská, spolku. Dolní nám. 24, Olomouc - IČO 00533866. Tiskne nakladatelství Maticе cyrilometodějská s. r. o., Olomouc. Redakce: Sefredaktor Mgr. Daniel Dehner, redaktor Mag. Theol. Tomáš Kiml. Vychází z církevního schválení Arcibiskupství olomouckého č. j. 54/98 ord. Církevní schválení se uděluje časopisům jako potvrzení, že v nich nejsou bludy v oblasti víry a mravů. Neznámena to však, že udělovatel schválení se ztotožňuje s názory jednotlivých článků. Adresa redakce a administrace: Maticе cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednávky týdeníku: e-mail: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: redakce@maticecm.cz). Registrací značka MK ČR E 7225. Administrace pro Slovenskou republiku: CD Photo s.r.o.; Chrenovská 21/14, 949 01 Nitra, telefon 00421 903 263 525; podávání novinových zásilek povolené SP, s. p. ZSRP Bratislava, č. j. 3335-OPC zo dne 21. 5. 1996. Prohlášení redakce: U článků o tzv. soukromých zjeveních, k nimž se doposud církevní autorita nevyjádřila (jako Litmanová, Medzugasorje aj.), se podřizujeme konečnému usudku církve. Nevyžadane nezveřejněné příspěvky nevracíme.